

Sygn. akt VIII U 1120/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Anna Capik-Pater
Protokolant	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2021 r. w Gliwicach

sprawy K. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania K. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 21 lipca 2020 r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) sędzia Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 1120/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 lipca 2020r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że w okresie od 1 grudnia 2012r. do 14 grudnia 2012r., od 1 lipca 2017r. do

31 marca 2018r. i od 1 czerwca 2019r., do nadal, K. C. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako osoba prowadząca działalność gospodarczą. Nadto ZUS w decyzji tej określił podstawy wymiaru składek na powyższe ubezpieczenia, za miesiące od lipca do sierpnia 2017r.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że K. C. posiada tytuł podlegania ubezpieczeniom społecznym jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, w okresie od 1 września 2012r., w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej ((...)). Dalej ZUS podniósł, że od 1 września 2012r., odwołująca zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego z tytułu prowadzenia tej działalności. Z kolei

w okresach do 30 listopada 2012r., od 15 grudnia 2012r. do 30 czerwca 2017r., od 1 kwietnia 2018r. do 31 maja 2019r., posiadała ona inny tytuł ubezpieczeń społecznych, wobec czego obowiązek podlegania tym ubezpieczeniom z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, był wyłączony. Dodatkowo organ rentowy podkreślił, że odwołująca w okresie od 1 do 12 lipca 2017r., otrzymała prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia pracowniczego po ustaniu zatrudnienia. Natomiast od 1 sierpnia 2017r. do 30 listopada 2017r., jako płatnik składek, zgłosiła do ubezpieczenia zdrowotnego zleceniobiorcę. Równocześnie od momentu zarejestrowania działalności gospodarczej, odwołująca nie zgłaszała jej zawieszenia.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona wniosła o jej zmianę i ustalenie, że w lipcu i sierpniu 2017r., podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne wyniosły o zł. W uzasadnieniu podniosła, że w związku z niezdolnością do pracy, faktycznie od lipca 2017r. do sierpnia 2017r., działalności gospodarczej, faktycznie nie prowadziła.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo ZUS wnosił o zasądzenie od odwołującego na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił co następuje:

K. C. prowadzi od roku 2012, pozarolniczą działalność gospodarczą w ramach biura rachunkowego.

Prowadząc działalność gospodarczą ubezpieczona, równocześnie od 1 grudnia 2012r. do 30 czerwca 2017r., podlegała pracowniczym ubezpieczeniom społecznym, z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w K., w ramach umowy o pracę na czas nieokreślony. W trakcie ww. zatrudnienia odwołująca nie zgłaszała zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej, prowadząc ją w dalszym ciągu, tj. równocześnie z zatrudnieniem. Strony tej umowy zawarły porozumienie w kwestii jej rozwiązania z dniem 30 czerwca 2017r. i z tym dniem faktycznie doszło do rozwiązania stosunku pracy. Wcześniej, tj. od 27 czerwca 2017r., ubezpieczona stała się niezdolna do pracy i niezdolność ta trwała po ustaniu zatrudnienia. Od sierpnia 2017r., odwołująca dokonała zgłoszenia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Sąd Rejonowy w Gliwicach, wyrokami w sprawach VI U 322/17, 351/17 i 427/17 przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia pracowniczego, po ustaniu tego tytułu, za okres od 1 lipca 2017r. do 20 września 2017r. i od 25 września 2017r. do 22 listopada 2017r.

Z momentem ustania stosunku pracy i kontynuowania niezdolności do pracy, odwołująca nie dokonała zawieszenia działalności gospodarczej, ze względu na wiążące ją umowy leasingowe. Z kolei od 1 sierpnia do 30 listopada 2017r., ubezpieczona w ramach umowy zlecenia, zatrudniła osobę do prowadzenia czynności faktycznych składających się na prowadzenie przedmiotu jej działalności.

W okresie od lipca do sierpnia 2017r., odwołująca w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, naliczyła i odprowadziła składki wyłącznie na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne.

W związku z powyższym organ rentowy wydał zaskarżoną decyzją z 8 października 2020r.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, wyjaśnień ubezpieczonej słuchanej w charakterze strony (k.33) oraz akt Sądu Rejonowego w Gliwicach w sprawach VI U 322/17, 351/17 i 427/17 dołączonych do akt sprawy.

Zebrane dowody Sąd uznał za wystarczające i mogące być podstawą ustaleń faktycznych oraz rozstrzygnięcia. Sąd w głównej mierze oparł się na materiale dowodowym z dokumentów jako nie budzącym wątpliwości. Nadto żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań należy zauważyć, że postępowanie przed Sądem w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem kontrolnym mającym na celu sprawdzenie prawidłowości decyzji organu rentowego. Zakres rozpoznania sprawy jest wyznaczony zakresem przedmiotowym i podmiotowym zaskarżonej decyzji.

Przedmiotem badania w niniejszej sprawie była decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalająca okresy podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz podstawy wynikających stąd składek.

W sprawie nie ulega wątpliwości, że K. C. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. Niespornym było też, że w okresie od 1 lipca 2017r. do 20 września 2017r. i od 25 września 2017r. do 22 listopada 2017r., uprawniona była do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia pracowniczego, po ustaniu tytułu tego ubezpieczenia.

W przedmiotowej sprawie nie był przedmiotem sporu fakt podlegania przez K. C. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnemu jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą. Fakt ten nie był bowiem negowany przez strony. Przedmiotem sporu była natomiast wysokość podstawy wymiaru składek ustalona przez organ rentowy w wysokości 2. 557,80 zł brutto.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym reguluje ustawa z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2021r., poz. 423 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt. 4 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zwanej dalej ustawą systemową, osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Obowiązek ubezpieczenia powstaje od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Natomiast po myśli art. 6 ust 1 pkt 4 obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i art. 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia oraz osobami z nimi współpracującymi.

Z kolei w myśl art. 12 ust 1 osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu.

Zgodnie z art. 13, pkt 4 obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie art. 36aa oraz przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Po myśli art. 18 ust. 8 ustawy systemowej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 (osoby prowadzące działalność pozarolniczą) i 5a, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Zgodnie z ust. 9 za miesiąc, w którym nastąpiło odpowiednio objęcie ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi lub ich ustanie i jeżeli trwały one tylko przez część miesiąca, kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza

się proporcjonalnie, dzieląc ją przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu.

Z kolei po myśli ust. 10 zasady zmniejszania najniższej podstawy wymiaru składek, o których mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio w przypadku niezdolności do pracy trwającej przez część miesiąca, jeżeli z tego tytułu ubezpieczony spełnia warunki do przyznania zasiłku.

Brzmienie powyższych przepisów wskazuje, że prawo do zmniejszenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne osoby prowadzącej działalność gospodarczą, za miesiące w których była ona niezdolna do pracy i faktycznie działalności tej nie prowadziła, przysługuje wyłącznie w sytuacji, gdy za te miesiące osoba ta spełnia warunki do przyznania zasiłku chorobowego. Przy czym w ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie, nie chodzi o spełnienie warunków do zasiłku chorobowego z jakiegokolwiek tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, a właśnie ze względu na swoistą ulgę w opłacaniu składek na ubezpieczenia z tytułu działalności gospodarczej, chodzi w niniejszym przepisie o spełnienie tych przesłanek z tytułu podlegania tym ubezpieczeniom w związku z prowadzoną działalnością pozarolniczą.

Zdaniem Sądu zebrany materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że odwołująca w okresie spornym nie spełniła warunku do uzyskania prawa do zasiłku chorobowego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej bowiem do tego ubezpieczenia zgłosiła się dopiero 30 sierpnia 2017r. Równocześnie przysługujące jej w tym czasie prawo do zasiłku chorobowego wynikało z ubezpieczenia pracowniczego, co bezspornie zostało rozstrzygnięte powołanymi wyżej wyrokami Sądu Rejonowego.

Konsekwencją ustalenia, iż odwołująca w lipcu i sierpniu 2017r., nie spełniała warunków do przyznania jej zasiłku chorobowego, z ubezpieczenia wypadkowego, było również ustalenie, że w okresie od 1 lipca 2017r. do 31 sierpnia 2017r. jako osobie prowadzącej działalność gospodarczą nie przysługiwało prawo do zmniejszenia za te miesiące podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd w punkcie pierwszym wyroku oddalił odwołania.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804 ze zm.), w punkcie drugim sentencji. W szczególności Sąd miał na uwadze, że przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była faktycznie wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, a liczono wysokość kosztów od wartości należnej składki za sporne miesiące (812,61 zł x 2) od podstawy 2557,80 zł .

(-) sędzia Anna Capik-Pater